

DOBROUGEA JUNĂ

POLITICĂ - ECONOMICĂ - CULTURALĂ - ZILNICĂ

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autoeități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 —

Redacția și Administrația
CONSTANȚA, str. Scarlat Văneav No. 27

AMINTIRI

Noii perspective de activitate la Constanța

de E. M. BRANCOVICI

III

Știrea despre încetarea exportului de cereale de către Banca Generală, a produs oarecare emoție în lumea afacerilor și în special printre cei ce se interesau de activitatea și de soarta portului Constanța. Și cu drept cuvânt, căci la Dunăre era vad vechi, cu negustori mulți și cu posibilități aproape infinite, pe când la Constanța totul fiind dependent de C. F. R. care avea posibilități foarte limitate, după cum am arătat în numerele precedente; iar activitatea intensă în exportul făcut la Constanța era considerată ca o experiență forțată și neizbutită, și deci se prevedea pentru Constanța o lungă perioadă de lăncezire. Această părere era numai în parte justificată și anume în ceea ce privește «experiența forțată», care așa era, dar aceasta nu justifică întru nimica concluziile ce se trăgeau în mod pripit din această împrejurare.

În științele experimentale și rezultatele negative sunt tot atât de instructive ca și cele pozitive, și ele nu fac decât să se confirme reciproc; tot așa și aici, experiența forțată a dus la un rezultat negativ numai sub raportul pur banar al operațiunilor cu caracter aleatoriu, cari trebuiesc evitate de bancă pentru compt propriu, dar nu și finanțarea lor pentru comptul altora, care sunt special utilizați și organizați în vederea acestor riscuri. Pe de altă parte, experiența a scos în evidență relele care a grăvează riscurile fără a le fi inerente, cari după împrejurări trebuiesc evitate sau atenuate, sau cuprinsă în calculațiune.

Emil Costinescu părăsise conducerea Băncii Generale, intrând ca ministru de finanțe în guvernul liberal-drapelist, format de P. S. Aurelian, și locul de director general desființat a fost înlocuit de doi directori coordinați, ambii proveniți de la Berlin, iar Disconto-Gesellschaft asumându și un control mai efectiv, delegase pe unul din directorii săi, a-nume Boettger, să viziteze Bucureștii destul de des. Disconto era pe atunci și bancherul Statului, Boettger ocupându-se și de aceste afaceri, avea

strânse legături cu Ministerul nostru de Finanțe și era dese ori primit de Regele Carol I.

Venind la București, unde eu funcționam în același timp ca subdirector al Băncii și eram chemat ori decâte ori Boettger venea în țară, am constatat aci un surprinzător spirit defetist cu privire la viitorul afacerilor din Constanța, considerându-se piața Constanța ca lipsită de interes, odată ce banca a încetat exportul. Dacă nu s'a desființat Sucursala Constanța, aceasta s'a făcut numai din motive de prestigiu, mai ales știindu-se că asemenea lucru ar fi foarte neplăcut Regelui. S'a hotărât numai reducerea personalului și mi s'a cerut renunțarea la termen a magaziiilor. Văzând această situație puțin încurajatoare, am oferit d-lui Boettger deminția mea; răspunsul a fost următorul: — «Cum, după ce cu sacrificiile noastre d-ta și-ai câștigat la noi o atât de bogată și prețioasă experiență, acum vrei să ne părăsești, ca să și-o folosești alurea? Noi tocmai acum avem nevoie mai mare de d-ta».

La rândul meu am arătat că nu aceasta era intenția mea, ci am vrut numai să verific dacă mă bucur de aceeași deplină încredere ca până acum, în care caz nu cer decât să fiu lăsat să lucrez la Constanța și în Dobrogea după propriile sale concepții, asumându-mi întreaga răspundere. La răspunsul afirmativ ce am primit, m'am înapoiat acasă plin de speranțe și cu toată încrederea în viitorul portului și a orașului Constanța.

Ajuns acasă, m'am înhamat cu același entuziasm și cu același credință fermă, cu cari sosisem câțiva ani mai înainte prima dată la Constanța; dacă atunci totul era defăcut, acum totul era de refăcut. Era însă o deosebire foarte mare între atunci și acum: atunci mă aflam în fața necunoscutului absolut, pe când acum eram stăpân pe cunoașterea tuturor resorturilor economice și sociale ale Dobrogei, și care mă identificarem trup și suflet.

În numărul următor vom vedea obiectivele noii activități.

Tot în fața primejdiei

de Preotul CONST. POPESCU

Niciodată în istoria războaielor, n'a înghițit pământul ca acum, atâta omenire !. Moartea a câștigat mult. Iar supraviețuitorii, cu inimile ulcerate, cu spiritele rătăcite, cu averile distruse, cu familiile văduvite, își ațintesc privirile către Dumnezeu și așteaptă imblânzirea popoarelor.

Evident sântem în fața primejdiei, iar sufletul omului, drept și nobil, își ia sborul spontan și imperios, către înălțimea cerului, așteptând o pace, care să impună dreptate, în respectarea drepturilor tuturor popoarelor, și mila și dragoste, față de aproapele nostru. Dar chiar așa, putem noi nădăjdui într'un ajutor dumnezeesc, când privirile noastre sânt îndreptate către Dumnezeu, spontan, în fața primejdiei? Însă dacă s'ar întâmpla contrariul, ca oamenii sau popoarele să fie impresurate de fericiri și bucurii, ar mai fi aceasta spontaneitate a privirilor către Dumnezeu sau ar li o pironire a vieții în pașiștea păcatului?

De aceea noi, ca români, sacrificând atâtea vieți pentru cauza noastră dreaptă și sfântă, ne putem bizui pe ajutorul lui Dumnezeu numai prin aceste jertfe? Dar viața pe care am trăit-o până acum și în care au tăsnit atâtea blestemații — atâtea păcate, cari s'au vărsat în valuri în lacul mării dumnezeiești, Dumnezeu o poate uita? Căci, dacă omenește, vine recompensa în urma unui trecut cu măriri morale, cu eroism, cu atât mai mult vine răsplata lui Dumnezeu în urma unei vieți trăite prin acte de virtute. Iar dacă glasul și viața noastră n'au mărturisit pe Dumnezeu, credem că vor fi de ajuns jertfele ostașilor noștri, pentru a scăpa de (urmare în pag. 2-a)

Șezătoarea dela EFORIE

Duminică 2 Iulie c., în sala A. N. E. F. dela Eforie, s'a organizat de către D-na Buzea, directoarea școlii primare din localitate, cu elevii și elevele de curs secundar, în cadrul activităților de vară a acestora, o foarte frumoasă șezătoare artistico-culturală, onorată de prezența D-nei și D-lui Col. Ignătescu, prefectul județului și de o numeroasă asistență dintre locuitorii și oaspeții stațiunii, cum și din localitățile învecinate. Serbarea, al cărei produs material urmează a servi elevilor săraci ai școlii din localitate, a fost deschisă cu Imnul Regal, intonat de corul elevilor și al elevelor, după care a urmat un interesant cuvânt de deschidere, rostit de dl. Locot. Buzea, învățător, venit de pe front. În care d-sa a arătat rostul și rolul tineretului, misiunea învățătorului în educarea acestuia, gravitatea vremurilor prin care trecem, felul cum strămoșii au știut să se comporte în asemenea împrejurări, datorită celor de față, evocând în încheiere eroii din localitate și aclamând pe M. S. Regele.

S'au recitat: De peste hotare, de către elevul Buzea Constantin; Pohod na Sibir, de către eleva Lupu Georgetta; Regina Ostrogotă, de către eleva Ratea Georgetta; Ardealul, de către elevul Iliescu Dumitru; Oituzul de către elevul Căndea Mihai. S'au executat mai multe coruri și dansuri naționale. S'a jucat dialogul „Prostul și deșteptul” de către elevii Iliescu Dumitru și Costea Titu și piesa „Cinele Cinei” de către elevii Iliescu Dumitru, Leșu Nicolae, Dumitrescu Dragoș, Căciulă Elena și Drăgulescu Felicia.

Atât elevii și elevele, cât și d-na Buzea, organizatoarea acestei serbări, și-au dat toate silințele ca să dea minunatul rezultat moral și material, pe care l-au realizat. Șezătoarea s'a încheiat cu

Cronica Eforiei

rostită de CONST. N. SARRY

Onorată asistență,

Evaghelia vorbește de un lac din vremea-aceea — Lac ce se numea VITESDA și se-afia în Galileea — «LAC AL OILOR», în care orice suferind pășia, Dup'o scaldătoare „n lege”, teafăr-sănătos eșia...

Evaghelia o spune — și-Evaghelia nu minte... Dar din locurile-acelea, astăzi consimțite «sfinte», După ce Hristos fusese nemilos crucificat, Multă, foarte multă vreme, orice hăr fu ridicat... Iară lacul de acolo, osândit să se usuce Ca toporul ce bătuse aspru culele pe Cruce, După ce Prea-Sfântul dete tot Pământulul ocol, A aleș să-l toarne-alcea... și-azi li zice TEKIRGHIOI.

TEKIRGHIOI. În limb'arabă însemnează Bătă-Amară... Toate lacrimile-amar, ce-a stors Precista Fecioară, Strânsu-s-au cu încetșorul în miraculosul lac, — Hărăzite ca să fie tuturor, în veci, de leac...

Astfel, biblicii VITESDE — renumita „Scaldătoare”, Care mii și mii de șubrezi puse sdraveni pe picioare, Vindecând pe toți de-arândul, de-orice chin și de-orice-amar, TEKIRGHIOIUL, ca prin farmec, moștenitu-l-a din „hăr”... Câți bolnavi, câți paralizici, condamnați la grea pieire, Ici, în lacul ăsta sacru, nu-și aflară mântuire? De s'ar fi păștrat, cu grije, mii și mii de cărji, Ce-au infipt, pe-aceste maluri, cei plecați volincii și dârji Bețele lăsând în urmă drept convingătoare semne, — Noi am fi avut acum mari depozite de lemn și n'am fi trecut cu toții prin oșea de greu neoc, Tot cerșind în unul și-altul câte-un bidonș de gaz...

Dar sfinșitul Lac-Minune, prin a doua-l așezare, Căpătă și o a doua sfântă binecuvântare:

Prestația obligatorie

Art. 1. — Toți locuitorii bărbați din raza Municipiului Constanța, în vârstă de 21—60 ani, sunt obligați a răscumpăra munca de 2 zile la prestație pentru apărarea antiaeriană pasivă pe exercițiul financiar 1944 | 1945.

a) Prețul zilei de răscumpărare prestației este de lei 700 sau în total 1400.

Art. 2. — Salariații publici și pensionarii publici având salariile sau pensiile până la 16.000 lei brutto exclusiv vor plăti 50 la sută din contribuțiunea fixată mai sus.

Art. 3. — Studenții vor plăti deasemenea 50 la sută din contribuția fixată.

Art. 4. — Lucrătorii manuali cărora salariile brutto nu depășesc suma de 16.000 lei brutto exclusiv precum și micii patroni, cismari, croitori, frizeri, etc. care în realitate și ei sunt lucrători manuali și cari figurează impuși profesionali la fisc la o bază inferioară sumei de 16.000 lei vor plăti ca și salariații publici cu un venit lunar de 16.000 lei.

Art. 5. — Salariații publici, pensionarii publici, lucrătorii manuali și micii patroni cari sunt proprietari de imobile clădite, nu beneficiază de această reducere.

Art. 6. — Sunt scutiți de participare obligatorie la munca pentru apărarea antiaeriană, precum și răscumpărarea ei:

- Militarii activi.
- Mobilizații și concentrații pentru servicii militare mai mult de 6 luni de zile într'un an.
- Membrii corpului diplomatic, membrii corpului consular și cetățenii aparținând statelor cu care România are încheiate convențiuni de stabilire sau alte acorduri.
- Cetățenii străini cari locuiesc în țară cel mult 3 luni de zile în cursul unui an.
- Infirmități clasate juridiceste ca atare.

f) Invalizii de război.

Art. 7. — Incepând dela 1 Iulie 1944, nu se va mai

elibera nici un act administrativ de serviciile primăriei acestui Municipiu până când solicitatorul actului nu va face dovada că a achitat sumele corespunzătoare răscumpărării prestației pentru drumuri și prestația A. P., sume ce se încasează de către Percepția Primăriei Municipiului Constanța și plata timbrului statistic care se încasează de către Administrația Financiară prin percepțiile fiscale.

Art. 8. — Cei ce nu se vor conforma prezentei ordonanțe li se vor aplica sancțiunile prevăzute în codul de procedură fiscală.

România
Primăria orașului Cernavoda
Județul Constanța

Publicație

Nr. 4236 — 4 Iulie 1944

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 21 Iulie 1944, orele 10 dimineața, se va ține în localul acestei primării o tratare prin bună învoială, pentru darea în antrepriză a lucrărilor de reparare a invelitoarei halelor comunale din acest oraș, în valoare după deviz de lei 420.000.

Tratarea se va ține în conformitate cu legea publicată în M. Of. Nr. 21 | 1940 cu modificarea ce i s'a adus prin Decretul-Lege Nr. 3701 publicat în M. Of. Nr. 115 din 20 Mai 1942.

Pentru a fi admiși la această tratare, concurenții sunt obligați a avea asupra lor garanția de 5 la sută în numerar asupra valorii acestor lucrări.

Devizul, caetul de sarcini și celelalte piese se pot vedea zilnic la cancelaria acestei primării în orele de serviciu.

Primar. A. Văja
Secretar. B. Popescu

De vânzare două BATOZE de TREERAT

în bună stare; una marca LANZ și a doua o marcă ungurească zisă ROBEI. Amatorii se vor adresa la Gheorghe Gorban, Palazu Mare, moșia Zossima.

**Fă-te tă ou ai urechi
zidurile au destule**

Tot în fața primejdiei

(urmare din pag 1-a)

suferințe sau pentru a ajunge la victorie, fără ca viața de dincoace de front să nu treacă prin focul curățirii?

Iată dar ca sântem în fața unei alte primejdii: primejdia păcatului, care poate aduce mai multă pustiire, decât chiar însuși războiul. Pot fi căderi, pot fi catastrofe, deci pot fi dureri, iar ochii lui Dumnezeu cum se vor întoarce spre noi, dacă noi nu arătăm pocăința, credința și curaj în crucificările suferinței?

Durerea face sufletul nostru mai dulce, gândirea mai pătrunzătoare și inima mai dragă. Uniți cu durerea mântuitorului, atragem și înmulțim harul izbăvitor. Dacă națiunea întreagă suferă în aceste momente și dacă știe cum să se întoarcă spre Dumnezeu, cu siguranța va și birui și în luptă. În războiul contra amalecților, a fost Iosua cel care s'a bătut și a comandat. Insa ingenucherea și rugile lui Moise depe munte, departe de acțiune, au adus biruința.

Dacă suferim pentru Dumnezeu, biruința neamului este asigurată, căci prin ploaia de lacrimi se nasc laurii.

Pr. C. POPESCU

Prefectura Jud. Constanța
Biroul I. O. V. R.

Anunț

Se aduce la cunoștința celor interesați că la biroul județean I. O. V. R. se găsește vacant un post de impiegat, plătit de Casa I. O. V. R. București.

Doritorii vor înainta acestei prefecturi cererea însoțită de actele prevăzute de lege și trebuie să îndeplinească condițiunile cerute de art. 3 și art. 57 din Codul Funcționarilor Publici.

p. Prefect, A. Rădulescu
Șeful biroului, C. Toma

Intindeți un strat de nisip în podul caselor, pentru a împiedeca efectul bombelor incendiare.

Așezat la țarm de Mare și în plinul Răsărit, —
Vraja și a lui putere sunt sporite iomilit...
Dimineața, când, din ape, se ridic'al zilei Astru
Și-și restrânge-ale lui raze drept în Cerul cel albastru,
Grația Dumnezeirii se revarsă din văzduh
Și coboară peste toate ca'n Scriptură Stântul Duh...
Tot ce-l suflă și făptură — prinse'n farmecul de rază.
Freamătă de-o nouă viață, saltă și se'nviorează...
Soare, Lac și Stântul Spirit, de-o ființă câte-și trei,
Fac o lume să renască, cu nădejde, tu temei..

Doamnelor și Domnilor.

Primul sat, care 'mprejurul lacului fimos se-ășează.
Dela sine se'nțelege că TEKIRGHIOI se botează...
Și în timp ce satul ăsta se dezvoltă'ncetșor,
Ca 'ntr'o bună zi s'ajungă un simpatic târgușor,—
Pe tărâmul din spre Mare, pe nisipul cel pustiu.
Un boler, numit MOVILA, socotit de mulți candriu,
Străduințele nu-și cruță, piatră peste piatră pune
Și Sahara tomitană o preface'n stațiune. —
Cu moderne, înzestrate, falnice așezăminte —
Căreia li merge fama peste Glob, tot înainte,
Iar drept nume, toată lumea conveni, ca să-i închine
Numele de scriitoare al celei dintâi Regine..

Generoasa Eforie a Spitalelor Civile,
Dând urmare totdeauna pilduirilor utile,
Construște-un Sanatoriu, c'un încăpător conac.
Tot aicea, între Mare și miraculosul Lac —
La doi pași de CARMEN-SYLVIA—despărțit doar printr'o deal
Ca să crească, frați buni gemeni, iubitori și împreună...
Del'această așezare, azi rămasă pirpirie,
Stațiunea își luat-a numele de EFORIE

Onorată asistează

Da, bătrânul Sanatoriu, cu încovoiala-i turlă,
Deasupra cărei, noaptea, cucuvaliele des urlă.
Azi, în faț' arhitecturii clinice și strigătoare
A clădirilor ce 'n juru-i se înalță sfidătoare,
Ne apare anacronic, fără farmec, fără vlagă
Și întreg trecutu-i falnic pare-se că 'și-l reneagă..

Ediliciul, ca și omul, fatalmente e sortit,
Bătrâneții, care roade ritmic, zilnic, liniștit,
Fără pic de remușcare, fără lacrimă să-și stoarcă —
.Tot ce e pământ pe lume, în pământ ca să se 'ntoarcă'

Doamnelor și Domnilor.

Rătăcind, pe-aci deunăzi, pe faleza cariată,
Discutam cu un prieten, despre soarta cea ingrată.
Despre a vieții trecătoare veșnică zădărnice,
Tinerețea care poate bătrânețea care știe,
De sfârșitul ne'odoielnic ce pe toți, la rând, așteaptă —
Neființă ori ființă, de-orice clasă, de-orice treaptă. —
Când, de-odai'un glas haotic, asemănător cu-al Mării.
Despicând răstăit văzduhul și tăriă depărtării,
Se auzi strigând: — „Răbdare, vre-o trel vorbe să vă spu
Fără să-mi desprindeți fața... Sunt bătrânul zeu NEPTUN
Loculi și eu o vreme, dornic să mai ies prin lume.
Într'o vilă ce pe-alcea îmi purta uitatul nume;
Dar văzând ce se petrece și 'ngrozit din cale afară,
În adâncurile Mării îmi luat culcușul iară...
Vai, ce nu-mi văzură ochii! Nu trecea nicio clipită.
Fără oarba-i voluptate, făr' satanica-i ispită.
EFORIE — așezământul de divină 'nsemnătate.
Destinat de vechii cititori să propage sănătate,
Ajunsesse iadul însuși, unde tineri și bătrâni,
Își secătuiău viața, ca în timpii cei păgâni...
Din palatele acestea, ce vedeți ici, ridicate,
Unul mai ciudat ca altul—mult mai mult de jumătate
De-adăpost slujiau o vară favoritelor alese,
Ce duceau, candide trena indienelor prinjese...
Iar „Maharadjaua”—oaspe tainic al palatului,
Vierme permanent el însă, în bugetul Statului —
Își sorbea din cupa vieții, încheiată „ideal”:
Huzureala ca procente și amanta, capital!

Colo, 'n mai, se instalase și restaurantul „Cina”,
Unde își luau supeul craiul și cu concubina,
Iar alătura, pe plajă, sub discretul far al lui,

PAGINA

Administrației Județene și Comunale

Fundația Culturală Begală
„REGELE MIHAI I”

Căminul Cultural Județean-Constanța
Comuna Cobadin Jud. Constanța

Circulara Nr. 12

Cu deplină satisfacție sufletească, în să mulțumesc tuturor căminarilor din județul Constanța, pentru sufletul și dragostea cu care — totdeauna — răspuns cu iubire și căldură gândurilor atât de sănătoase luate de fundația noastră întru propășirea satelor bănești.

Nați înținut seama de vremurile grele de astăzi și n-ați dat cultură celor sceptici și descurajări de satul lor natal, ați mers pe vechiul nostru drum de muncă creatoare, necăzând urechea la cei mici lașii, care stau la răspântii, întru a otrăvi cu prima ocazie sufletele celor înțelegători și vieții umile a satelor, și a face în rătăcire mintea muncitorilor harnici ai gliei străbune.

Căminul Cultural a fost considerat de Dvs. ca adevăratul sursă de lumină pentru mintea săteanului nostru și singurul mijloc de hrană sufletească și de formare a unui tânăr dărz, conștiințios, iubitor de vatra strămoșască, muncind cu răbdare și în tăcere, acolo unde este pus.

Dvs., dragi căminari, vă revin meritele în a face pe satul nostru să fie conștient de drepturile și de datoriile sale în această mare societate modernă și românească.

Dvs., prin cursurile învățării, care le-ați organizat în cadrul Căminelor Culturale, ați stat să înțelegați programele subiecte, care ar fi de folos sănătății, muncii, sufletului, și conștiinței lor naționale.

Fiți mândri de truda și de vitezeala Dvs. de acum, căci mai târziu satul-țară și săteanul-Neamul vor strânge la piept toată căldura pe cei ce au fost salvatorii lor.

În ce mă privește, de când am trecut la conducerea căminului Județean, cu toate că încontinuu am fost mobilizat, așa cum sunt și astăzi, totuși aceasta fiind o muncă de care am simț adânc legat sufleteste, am ezitat o clipă de a nu fi vădată cu răspunsul la orice adresă primită.

Și nu numai atât: instrucțiunile date de conducerea Căminului Cultural Județean Constanța cu atâtea grije și prietenie pentru bunul mers al Căminelor noastre, au dat posibilitatea căminarilor județului Constanța să vadă că străduința noastră a fost totdeauna pas cu vremea de astăzi.

Cu tipărirea buletinului „Când

vădă și să cunoască bunele intenții, pe care le avem pentru promovarea județului nostru din punct de vedere cultural.

Înteruperea tipării acestui Buletin se datorește numai vremurilor excepționale prin care trecem.

Dragi căminari, apropiați-vă, mai mult decât oricând de Căminul Cultural, singurul care unește și care dă credință în ziua izbăvitoare de mâine.

Aici în timpul prelegerilor de peste iarnă ați învățat ce-eace înseamnă patriotism. Aici vi s'a arătat datorica ce vă revine de a fi la înălțimea celor depe front, muncind fără răgaz și fără a da ascultare discuțiilor sterile.

Suntem legați prin naștere de ogorul nostru sfânt, în care s'a plămădit, prin lupte, adevăratul suflet al Neamului nostru.

Uniți în jurul Căminului Cultural, cu credință și cu sufletul curat, să nu uităm o clipă deviza noastră: „Mereu la datorie, pentru biruința dreptății românești”.

Director, ION PAN CAPAGEA
Noua conducere a Căminului Cultural Județean Constanța

1. Președinte: Prefect Col. Al. Ignătescu.

2. Director: Ion Pan Capagea.

3. Inspector: Insp. școlar I. Burtol.

Indrumători de Plasă

1. Plasa Adam Clisi: Avocat J. Dînu. 2. Plasa Cernavoda: Sub insp. școlar Gh. Robitu.

Inlocuitor Inv. Hristache. 3. Plasa Cogealec: Sub insp. șc. T. Mișu. Inlocuitor Pr. Dușu din comuna Gura Dobrogei. 4. Plasa Constanța: Sub insp. șc. Gh. Șerban. Inlocuitor inv. Virgil Șerbănescu C. Sylva. 5. Plasa Hârșova: Avocat Gheorghiu Dumitru. 6. Plasa Mangalia: Pr. Cloară. 7. Plasa Medgidia: Sub insp. șc. C. Done. 8. Plasa Negru Vodă: Preotul Dragomirescu. 9. Plasa Ostrov: Sub insp. școlar Octav Nițescu. Inlocuitor Inv. Mihai Minciu-Oltina.

O inițiativă frumoasă la Năvodari

În cadrul activității de vară, a tineretului școlar, organizată la Năvodari, sub conducerea d-lui Gh. Sofronie, directorul școlii primare, s'a dat o serbare în ziua de 25 Iunie a. c. cu rezultate morale și materiale foarte frumoase.

Cu suma realizată au fost procurate daruri, care au fost distribuite soldaților noștri răniți, aflați în spitalul militar din Constanța.

Această laudabilă inițiativă a fost împlinită prin străduința soților învățători Eugenia și Gheorghe Sofronie și prin munca valoroșilor fii ai satului, elevi de curs secundar: Onea Dumitru, Onea Ion, Ionel Dumitru și Ionel Ion.

Termenul pentru plata contribuției minime la împrumutul apărării naționale prelungit la 31 Iulie

Ministerul de finanțe aduce la cunoștința contribuitorilor că termenul de 1 Iulie 1944 prevăzut de art. 27 din Legea 236 din 23 Aprilie 1944, până când se putea achita contribuția minimală la împrumutul Apărării Naționale din 1944, se prelungeste până la data de 31 Iulie 1944, dată după care contribuția minimală neachitată se transformă de drept și pe același dată în impozit.

Toți cei care nu vor achita până la data menționată mai sus contribuția minimală la împrumut, nu vor mai primi titluri ale împrumutului respectiv, ci vor fi urmăriți, după acea dată, pentru sumele corespunzătoare cu titlu de impozite.

Nici un cămin
fără Aspirin

Își urmau desmetici „cura” toți ceapcânii, toți nebunii... Nu le ajungea — se vede — ziua cât era de mare, Petrecută 'n piele goală și în lipsă de pudoare!

De urgie se momise pân și corpul zis «didactic»... Un Cămin își făurise, — însă nu modest și practic, — Ci-o construcție «la modă», nu știu după al cărui plac, Cu restaurant de gală, cu toți chelmerii în frac, — În cât biet, învățătorul, cu leșoară și 'n surtur, Nici nu îndrăsește să intre în.. superbul balamuc!

Noaptea, stajiunea asta, rău numită „EFORIE”, Apărea, din depărtare, ca un vis, o feerie... De stăteați tu ziua însă, să-i scruțezi puțin cuprinsul, Cu 'njeleaptă chibzuială, măsurat, cu dinadinsul, Ii vedeai spolala calpă și în suflet și în oase — Moarte încă din născare sau trăite păcătoase!... Insuși stilu-architectonic al clădirilor de-aice, Nu vedeți, că-i o scrienteală?... Ți-ar veni să iei în bice, Pe profanatorii-aceștia ai căminului intim... E o vilă construită chiar în stil „Jerusalim”: Cu firide escavate — zid leit „al plângerii” Și pe care 'ntr'altă țară o zdrobiau chiar ingerii!... Nici c'ar fi putut fi altfel — când aici, în Român neaoș, Peste-un rușinos deceniu, stăpânit-a Ferentz Lăloș!... Coborât din Ungurime, c'o părțită de mistrie, Parvenise să ajungă, da, primar în Eforie, Sub oblađuirea altui patriot patent și franc, Domnul Hönig — paravanul Băncii Marmorosch & Blank!

Alte vile 'n fel și chipuri: Ici, potcoave gogonețe; Mai încolo cutiuțe — cuiburi șuie, șugubețe — Abracadabrant amestec de grotesc și de burlesc, Păgărin, mefistofelic, stilul sacru românesc... Numai două viligoare, stând deoparte, resemnate, Pajura națională o purtau cu demnitate: Se numiau doar... „Delavrancea”!... Și-al't'a doctorului Lupu!... Își avea croala sobră, dar nu-și îmbrăcase trupu Și a rămas pân' astăzi încă, desmembrată și golașă — Ca proprietaru-i însuși — hărb politic în gogoasă!

Trebuie s'adaog totuși că, 'n acest ghiveci de vile, Se aflau împrăștiate și 'nstituțiuni utile: Se găsea, așa, A.N.E.F.-ul unde tineretul țării Își trăia din plin florii, în zefrul dulce-al Mării Și 'n măiestre exerciții rânduie să le 'ncege Sdrăvan corp, plin de vigoare, lâng'o minte 'n plină lege. Mai era, apoi, hotelul ridicat de Sever Bocu, Ce trecu din mână'n mână, până și-a aflat norocu La Naționala Baneă, — ea știind cu gust să 'mbine Maximum de frumusețe și cu maximum de bine...

Și în corcitură asta de plăcut și de desfrău Școala comunală șade și-astăzi goală pân' la brâu, — Ciuntă și netenculită — matahală urăcioasă, C'o învelitoare spartă de străbate ploala 'n clasă. Geaba, directoarea Busea dă din buze... Spirit viu, Vervă, nervi și năzuințe 'și-le svântă în pustiu... De pășești însă 'năuntru și vezi buna rânduală, Ai și 'n suflet mulțumire — simți că te găsești în școală

De biserică, nici vorbă... Cuviosu-i slujitor, Care tocmai din Celliacra a venit pe un tractor, Are-un paraclis vremelnic acuiat în Primărie, Unde credincios își face pastorală datorie... Paraclisu-i prea mic însă, — popa și cu-al său potcap, înăuntru nu prea 'ncap!

Cîmîtir?... Nici pomeneală!... Mă priviți, văd, zămbitori!... Hei, aflați — în Eforie oamenii-s... nemuritori!... Iar de moare cumva, vreunul și îi face de ocară, Îl trântesc într'o căruță și la Techirghiol îl cară...

Doamnelor și Domnilor,

A tăcut NEPTUN o clipă, dar și-a reluat vorbirea: — „Dragii mei, vă rog, mă credeți, că prăpădul, prăbușirea, Ce-au cuprins și partea-aceasta, grea-i pe inimă-mi povară, Căci alături de gemerici suferă și o 'nțreagă țară... Frământată azi în sânge, ca să-și apere jînutul, Până chiar și EFORIA trebuie să-și dea tributul Prin Valeriu Dumitrescu, bunul ei învățător Și un altul, bietul Stoica, mic dar harnic negustor. — Repetați această jertfă de-aiași scumpli copii ai Țării, Facă Domnul din ea prețul volnic al răscumpărării

Vechilor nesăbuițe și-al păcatului cel greu
Ale gloatei ce uitase: Lege, Jară, Dumnezeu!

Vuetul crescând al Mării, ce 'ncepuse să se-agite,
A acoperit și vocea vinilor mărturisite,
Iar la orizont, departe, se forma un anafor,
Ce 'nghitea o umbră mare c'un trident stăpânitor.

Onorată asistență,

Răscolți adânc în suflet și cu fălcile 'acleștate,
Impreună cu amicul am cătat a ne abate
Dela jarm — și o pornirăm pe traseul părăsit
Al mutatei căi ferate... Dar n'am mers mult; ne-am oprit
Înaintea unor „moaște”: Posta Gar'a „Eforiei” —
Năpădită de verdeață și de florile câmpiei...
Câte n'a văzut și Gara? Câte n'ar putea ea spune?...
Mută însă și măhnită ea se trece și apune.
Iară Marea de sub maluri, prin sursurul lin al undii
Îi trimite zilnic vorbă: „*Ste transit gloria mundi!*”
Părăsirăm gara moartă și-o luarăm pe șosea...
Ici pulsează în toi viața... Vreme bună, vreme rea,
Pe granitul geometric, oameții și-urmează drumul:
Trec căruțe, taximetre, camioane cu dulumul,
Pașnici pietoni, ștafete, tancuri, tunuri anti-car,
O dudule care-și plimba lupul dat de Nemți în dar, —
Defilând pe dinaintea Primăriei ce, 'nsorită,
De doi trandafiri giganti permanent e străjuită...
Măunat simbol al păcii ce domnește'n „Eforie”
Și al celei ce, cu toții, așteptăm setoși să vie!..
Domnul **Domian**, în jilțu-i de primar — fost secretar,
Cu'ndefletniciri multiple, chiar și pictor de altar, —
Își frământă 'ntruna capul echilibrul cum să țină.
Azi, când i-a 'ntărcat bălala și rejeta e puțină,
Cam în fața Primăriei stă infipt „Cocoșul negru”
Firmă veche a lui **Ratea**, pașnic negustor ș' integru.
Hardughia lui din scânduri, mai de grabă-i un șopron,
Cu un gard pe care-apare nu-un cocș, ci un... clapon!
O fi-având butoale **Ratea**, ins' adevărat **Butoi**
E vecinu-i, care 'nghite mii de vedre în burtoi!..
Peste drum, **Nicu-Ioaneșu**, cunoscut din Tekirghiol,
Restaurator de rasă, tare 'n fleici și în... părjol...
Cu surășul lui șagalnic, veșnic tânăr și ferice
Vechiul **Ionescu Roza** — **Alba-Iulia** azi își zice,
Vrând să bem o cafeletă, ne-abăturăm pe la **Spiru**,
Dar ne dete o „orzoaică” — deci lăsarăm chilipiru
Și intrarăm la **Bodega Eldorado**-a lui **Chioșeanu**,
Uade-am dat de mese goale și-i făcurăm noi safteaua.

Onorată asistență,

Tot pustiul „Eforiei” azi îl umple Prefectura:
Ea i-a ridicat prestigiul, ea i-a dres puțin figura.
Bucuroși c'alcea află liniștea și siguranța,
Au pornit încoș slujbași Prefecturii din Constanța,
Cu căjelul, cu purcelul, cu gospodăria toată,
Ocupând deavalma „Grand”-ul — ca boierii altădată...
Ingrozii amar, mal zilnic, de desmeticile bombe,
Ce-i amenințau tot timpul să-i transforme 'a hecatombe,

N'aji scăpat, iubiți prieteni, nici aici de foc și bombe...
Cruntul și bătrânul **Marte** nu voește să sucumbe, —
Ci 'mbrăcând într'una forme, tot mai noui, tot mai haine,
El nu crută în turbarea-i nici măruntele jivine...
Sburătorii sovietici, secondați de-americani,
Știu ca să vă lee urma chiar în găuri de guzgan! —
Și sunt sigur, când sirena casc' aici stridentă-l gură,
Regrețați că n'aveți astăzi hruba dela Prefectură!

Doamnelor și Domnilor,

Totuși dacă noi, cari zdraveni, ne aflăm în sal' acum,
Duce-ne-om ușor cu gândul, l'acel ce, prin foc și fum,
Își jertfesc vieța însăși pe câmpia de onoare,
Dându-ne puțință nouă, ca să ținem șezătoare
Și să stăm, de rău de bine, cu familiile noastre,
Ici, pe litoralul Mării ozonate și albastre;
De ne-om mai gândi de-asemeni, la mimi de mil, ce'n lume
N'au nici pâine, poate, astăzi, când noi facem, aici, glume, —
Obligați, cred, ne simți-vom, să primim cu resemnare,
Lipsurile și necazul, ce ne par atât de amare..

Doamnelor și Domnilor

Să cătăm în noi, tot timpul, să ne potolim durerea:
Desvelind-o, nu ne-ajută nimănui și nicăierea!
Cel mult, dăm prilejul doară, dușmanului să ne rădă,
Sau chiar să ne umilească în pornirea lui cea hădă...
Voioșia și 'ndrăzneala să 'ncrustăm pe mușchii feții —
În aceasta constă taina și filosofia vieții!

Onorată asistență

Se mai află în refugiu, pe cât știu în Eforie,
Și alți oaspeți: **E Căciulă** — azi, i-ași zice: **Pălărie**, —
Care o galanterie și-un depou având de ghetă,
Face între Eforie și Constanța des navete...
Cei doi frați **Mihăileșcu**, pe la Grefă corifel,
Dar și tablagii de forță — să vă cam păziți de ei!
Însuși **Portărețul Toma**, când să-i scarmene încearcă,
Mare meșter cum se crede, pleacă cu codița bearcă
Și-apoi, ca să se răzbuie, cu o mură încludată,
Tabără pe **Panaita**, ca din capete să-și scoată...

Domnișoara **Gărciulescu** e și ea în Eforie —
Fu adusă 'ncoș de bombe și de-o veche nostalgie
Feminină o fi Marea... Face nazuri, poartă piete,
Are chiar draci câteodată — totuși place și... la fete:
Nicăieri, ca în oglinda-i, nu pot ele să reflecte
Grațiile alipite siluetele perfecte!
Dar mai văd aci, în sală, pe prietenul **Belloiu**,
Care 'n Murișlar, ast 'dată, am aflat că-și duse rolu, —
Nu aici, unde-are vilă... O fi vrut așa destinul,
Sau, cum este om de viață, l-a atras acolo vinul?...
Nu văzurăți pe **Belloiu** învârtind „**Ardeleanca**”,
Ca să știți cum se aprinde și la bătrânețe iasca!..
Poate-s și alți... Rog, să mă ierté, că-î trec astăzi cu vederea
I-oi cuprinde altă dată — dacă vom avea plăcerea
Și cereasca 'ngăduință, să ne întâlnim din nou,
Ca să prindem împreună al talazului ecou...

Doamnelor și Domnilor,

Grele vorbe și-apăsate v'a tot îndrugat **NEPTUN**...
Multe, ca să ne dispunem, îndrăsnii și eu să spun.
Cu a dumneavoastră vole, să adaog încă una
Și închei... În scurtă vreme, trece, să sperăm, furtuna...
Vă doresc ca, l'al ei capăt, să ne regăsim cu toții:
Cu părinții, cu copiii, cu nepoții, strănepoții, —
Fiecare la căsuța-i, vechi și neclintite castre,
Intr'o **Românie Mare** — ca în visurile noastre!..
Iară biata „**EFORIE**”, tristă azi și 'ngândurată,
Cu palate scorojite, cu faleza ei surpată,
Să o revedem gătită, în ținută triumfală,
În renaștere deplină și murală și morală!

CONST. N. SARRY

Informațiuni

— Numărul acesta al „**DOBROGEA JUNĂ**” se dă, în mod excepțional, spre vânzare și la debitul de ziare **Cheta**, de la **EFORIE**.

— Aflăm, cu deosebită măhnire că dl. **P. Vernier**, directorul Soc. Sec, a avut durerea de a pierde pe unul din fiii săi **Marc J. P. Vernier**, în vârstă de 21 ani, în Franța.

Condoleanțele noastre crud încercatei familii.

— Ați amenajat podurile i-mobiltele unde locuiți cu saci de nisip, găleți cu apă, lopeți, cazmale, târnăcop, secure, topor? — Dacă n'aji îndeplinit aceste prescripții, din neglijența voastră vi se va trosi avutul cu trudă agonisit.

Nu socotiți pe cei încartiruiți la voi ca mosafiri nepoftiți. Ei și-au lăsat ce au mai de preț din cauza războiului ca să-și aperse viața. Oricând puteți fi în situația lor.

Goliți podurile caselor de orice fel de materiale inflamabile.

Citii „**Dobrogea Jună**”

— Pentru ultima oară sunt rugate **Căminele Culturale** din acest județ să binevoiască a ne înștiința dacă înțeleg a continua abonamentul la ziar, chiar dacă nu-l achită imediat, pentru a nu ne expune la pagube zadarnice.

Angajez bun vilcultur la 3 ha. vie

doritorii se vor adresa D-lui **GH. CONSTANȚEANU** Com Carmen Sylva, jud. Constanța

De închiriat de îndată **CASA** cu opt camere spațioase, două holuri și subsol pentru depozite și o **PRAVALIE** așezată în colț, foarte încapătoare, ambele în C-ja. A se adresa la Redacție.

Mașină de scris Marca „**ADLER**”

în bună stare de funcționare de vânzare. A se adresa la redacție.

S'au deschis

în Techirghiol

Băile calde de nămol

„**HAGI PANDELE**”

Sub conducerea d-lui **Foți Fiu**

Se fac **CATAPLASME**

Camere în dispoziția vizitatorilor, de toate categoriile

Indurerății: **Victor**, soț, **rica**, fiică; **Ioana**, mamă; **surori**, cumoași și toate fiile înrudite, au nemărginit durere de a anuța încet din viață a scumpei lor

Afrodita

În etate de 18 ani

în floarea tinereții, tocmai s'a simțit ca mamă, însă fetiță de o lună.

Înmormântarea a avut loc ziua de 4 Iulie 1944.

Mica Publicitate

PROFESOR SECUNDA prepară corigențe latină, ceză, curs inferior, super bacalaureat. Prețuri foarte avantajoase.

Adresați-vă în str. **Bolișeanu** 37.

PRAVALIE MARE, post bună, cu beciu uscat și efios, se închiriază de îndată. Adresa: Redacția ziarului

SAVU ZOIA, **FRUSINA BASEASCĂ**, **CODIN GH. BUZDUGAN ION** toți din stanța șantierul Naval lucra noi, pierzând autorizațiile vizorii de intrare în port, declară nule.

MARIA GEGEA din stanța str. **Grozesti** 35 zând carnetul de ajutor 2996 eliberat de la C. R. declară nul.

MARIA V. BĂCEANU fătoare din com. **Ferdina** jud. Constanța, pierzând titinul populației eliberat com. **Ferdinand I** II declară nul.

TARAU G. ION din stanța str. **Dorului** No. 72 zând autorizația de intrare în port o declară nulă.

ANICA GH. NACHIU com. **Chirlogeni** jud. Constanța pierzând buletinul populației eliberat de com. **Chirlogeni** declară nul.

GH. N. STAN din com. **Dorobanț** jud. C-ja pierzând titinul populației eliberat de com. **Dorobanț** și chitanța plata timbrului statistic declară nulă.

ARISTIȚA GH. DAMIAN Constanța str. **Grăd. Prapescan** No. 67 pierzând actul căsătorie și carnetul de eliberat de C. R. C-ja le declară nule.

STOICULEȚ ION din stanța, str. **Banu Mihail** No. 96, pierzând autorizația de intrare în port No. 1089, declară nulă.

CURTMULA ASAN din satul **Valea Seacă** pierzând Buletinul populației eliberat Primăria **Valul Traian** și titinul de armată le declară nule.